

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΠΕΜΠΤΟ ΤΜΗΜΑ**

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 3 Μαρτίου 2023, με την ακόλουθη σύνθεση: Αγγελική Μαυρουδή, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Τμήματος, Κωνσταντίνος Παραθύρας και Αικατερίνη Μποκόρου (εισηγήτρια), Σύμβουλοι, Εριέττα Πίσχου και Βασιλική Σαρηβαλάση, Πάρεδροι που μετέχουν με συμβουλευτική ψήφο.

Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας: Παραστάθηκε η Πάρεδρος στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, Ελένη Νικολάου, κωλυομένου του Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας.

Γραμματέας: Μαρία Δανιήλ, υπάλληλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Για να δικάσει την από ... έφεση (Α.Β.Δ. ...) της ... του ..., κατοίκου ... (οδός ..., Τ.Κ. ...), η οποία παραστάθηκε διά δηλώσεως, κατά το άρθρο 231 παρ. 1 του ν. 4700/2020, της πληρεξούσιας δικηγόρου της ... (Α.Μ. ...).

κατά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται νόμιμα από τον Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος παραστάθηκε διά της Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ... και

κατά: α) της ... πράξης της Δ' Διεύθυνσης Απονομής Συντάξεων και Εφάπαξ Δημοσίου Τομέα του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης και β) κάθε άλλης συναφούς προγενέστερης ή μεταγενέστερης πράξης ή παράλειψης της Διοίκησης.

Το νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με την επωνυμία «Ηλεκτρονικός Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης» και με δ.τ. «e-E.Φ.Κ.Α.», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα από τον Διοικητή του, παραστάθηκε ομοίως διά της Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ...

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε, το Δικαστήριο άκουσε:

Την εκπρόσωπο του Ελληνικού Δημοσίου, που παραστάθηκε και για τον e-E.Φ.Κ.Α., η οποία ζήτησε την απόρριψη της έφεσης.

Την Πάρεδρο στη Γενική Επιτροπεία της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, η οποία πρότεινε την απόρριψη της έφεσης.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε τηλεδιάσκεψη.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα και

Σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο

Αποφάσισε τα εξής:

1. Με την υπό κρίση έφεση, για την οποία καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (βλ. το ... ηλεκτρονικό παράβολο της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων), όπως οι λόγοι αυτής αναπτύσσονται με το νομίμως κατατεθέν στις ... υπόμνημα, η εκκαλούσα, χήρα του αποβιώσαντος στις ... στρατιωτικού συνταξιούχου, ... του ..., ζητεί την ακύρωση, άλλως τη μεταρρύθμιση α) της ... πράξης της Δ' Διεύθυνσης Απονομής Συντάξεων και Εφάπαξ Δημοσίου Τομέα του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης, με την οποία απορρίφθηκε αίτησή της για κανονισμό σε αυτήν σύνταξης κατά μεταβίβαση, ως χήρας στρατιωτικού συνταξιούχου -με την αιτιολογία ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις των άρθρων 12 του ν. 4387/2016 και 19 του ν. 4611/2019, καθόσον ο θάνατος του συζύγου της επήλθε πριν την πάροδο τριών (3) ετών από την τέλεση του γάμου τους- προκειμένου να κανονισθεί σε αυτήν σύνταξη κατά μεταβίβαση σε ποσοστό 70% επί της σύνταξης του θανόντος συζύγου της, όπως αυτή είχε διαμορφωθεί υπό το προϊσχύσαν του ν. 4387/2016 νομοθετικό πλαίσιο, και να της χορηγηθεί το σχετικά δικαιούμενο ποσό άμεσα και έντοκα, από 1.1.2020, και β) κάθε άλλης συναφούς προγενέστερης ή μεταγενέστερης πράξης ή παράλειψης της Διοίκησης.

2. Η κρινόμενη έφεση παραδεκτώς στρέφεται κατά του Ελληνικού Δημοσίου, το οποίο νομιμοποιείται παθητικώς, στη δίκη επί εφέσεων κατά συνταξιοδοτικών πράξεων ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου (βλ. τις διατάξεις του ισχύοντος κατά τον χρόνο άσκησης της έφεσης άρθρου 112 παρ. 2 του ν. 4700/2020). Περαιτέρω, στην παρούσα δίκη παραδεκτώς παραστάθηκε και ο «Ηλεκτρονικός Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης» («ε-Ε.Φ.Κ.Α.»), όπως μετονομάστηκε από 1.3.2020 ο «Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης» - Ε.Φ.Κ.Α. (βλ. άρθρο 51 Α' του ν. 4387/2016, Α' 85, το οποίο προστέθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4670/2020, Α' 43/28.2.2020), ο οποίος από 1.1.2017 είναι αρμόδιος για την πληρωμή των συντάξεων του Δημοσίου και στον οποίο από 1.5.2018 έχουν μεταφερθεί οι εν γένει συνταξιοδοτικές αρμοδιότητες της Γενικής Διεύθυνσης Χορήγησης Συντάξεων Δημοσίου Τομέα της Γενικής Γραμματείας Δημοσιονομικής Πολιτικής του Υπουργείου Οικονομικών (βλ. τις 124456/0092/13.12.2016 και 2915/783/17.1.2018 κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Οικονομικών - Β' 4074 και Β' 55, αντίστοιχα - που εκδόθηκαν κατ' εξουσιοδότηση των άρθρων 51 παρ. 1 και 100 παρ. 1 του ως άνω ν. 4387/2016, αντίστοιχα).

3. Η ένδικη έφεση, κατά το μέρος που στρέφεται κατά της ... πράξης, έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα και κατά τα λοιπά νομότυπα, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς τη βασιμότητά της. Η ίδια έφεση είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη και κατά το μέρος που στρέφεται και κατά

κάθε άλλης συναφούς προγενέστερης ή μεταγενέστερης πράξης ή παράλειψης της Διοίκησης.

4. Στο άρθρο 12 του ν. 4387/2016 «Ενιαίο Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλειας - Μεταρρύθμιση ασφαλιστικού - συνταξιοδοτικού συστήματος - Ρυθμίσεις φορολογίας εισοδήματος και τυχερών παιγνίων και άλλες διατάξεις» (Α' 85/12.5.2016), με τον τίτλο «Σύνταξη λόγω θανάτου», όπως ίσχυε πριν από την τροποποίηση αυτού από το άρθρο 19 του ν. 4611/2019 (Α' 73), ορίζονται τα ακόλουθα: «1. Σε περίπτωση θανάτου συνταξιούχου ή ασφαλισμένου, ο οποίος έχει πραγματοποιήσει το χρόνο ασφάλισης που απαιτείται για τη συνταξιοδότησή του εξ ιδίου δικαιώματος ή ανικανότητας, δικαιούνται σύνταξη τα παρακάτω μέλη της οικογένειάς του: Α. Ο επιζών σύζυγος, εφόσον έχει συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας του κατά το χρόνο θανάτου του συνταξιούχου ή ασφαλισμένου (...) Β. (...) Γ. (...) 2. Ο επιζών σύζυγος δεν δικαιούται σύνταξη αν ο θάνατος του συνταξιούχου ή ασφαλισμένου συζύγου επήλθε πριν από την πάροδο πέντε (5) ετών από την τέλεση του γάμου, εκτός αν: α) ο θάνατος οφείλεται σε ατύχημα που προήλθε πρόδηλα και αναμφισβήτητα εξαιτίας της υπηρεσίας ή ανθρωποκτονία, β) κατά τη διάρκεια του γάμου γεννήθηκε ή με το γάμο νομιμοποιήθηκε, αναγνωρίστηκε ή υιοθετήθηκε τέκνο, γ) η χήρα κατά το χρόνο του θανάτου τελεί σε κατάσταση εγκυμοσύνης, η οποία δεν διεκόπη και γεννήθηκε ζων τέκνο, δ) συντρέχει η περίπτωση ανασυστάσεως προϋπάρχαντος γάμου, αρκεί οι τελεσθέντες γάμοι, δηλαδή ο αρχικός και ο εξ ανασυστάσεως, κατά τη διάρκεια του οποίου απεβίωσε ο σύζυγος, να έχουν διαρκέσει τουλάχιστον πέντε (5) χρόνια συνολικά, και ο εξ ανασυστάσεως να διήρκησε τουλάχιστον έξι (6) μήνες. (...) 4. Α. Το ποσό της σύνταξης των ανωτέρω δικαιούχων υπολογίζεται επί του ποσού της σύνταξης που δικαιούται ή που έχει δικαιωθεί ο θανών σύζυγος και επιμερίζεται ως εξής: α) Για τον επιζώντα σύζυγο ποσοστό 50% της σύνταξης. Εάν ο γάμος έλαβε χώρα μετά την απονομή της σύνταξης γήρατος του θανόντος, αυτή περιορίζεται ως ακολούθως: (...) 5. α) Στον επιζώντα σύζυγο καταβάλλεται ολόκληρη η σύνταξη για μία τριετία από την πρώτη του επομένου του θανάτου μήνα. β) Μετά την πάροδο της τριετίας και υπό τις προϋποθέσεις της παραγράφου 1Α του άρθρου αυτού, αν ο επιζών εργάζεται ή αυτοαπασχολείται ή λαμβάνει σύνταξη από οποιαδήποτε πηγή, καταβάλλεται το 50% της σύνταξης. γ) Εάν ο επιζών σύζυγος, κατά την ημερομηνία θανάτου, είναι ανάπηρος σωματικά ή πνευματικά σε ποσοστό 67% και άνω, λαμβάνει ολόκληρη τη σύνταξη, για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η αναπηρία του, ανεξαρτήτως άλλων προϋποθέσεων. (...). 7. Κάθε διάταξη που ρυθμίζει διαφορετικά από τα οριζόμενα στο άρθρο αυτό καταργείται. (...) 8. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που ο θάνατος επέρχεται μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος».

5. Περαιτέρω, με τις διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 4611/2019 (Α' 73), οι οποίες άρχισαν να ισχύουν από 17.5.2019 (κατ' άρθρο 132 του ίδιου νόμου) και επομένως ίσχυαν κατά τον κρίσιμο χρόνο του θανάτου του συζύγου της εκκαλούσας, ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι «1. Οι ηλικιακοί περιορισμοί του πρώτου, δεύτερου και τρίτου εδαφίου της υποπαραγράφου Α' της παραγράφου 1 του άρθρου 12 του ν. 4387/2016 (Α' 85) καταργούνται (...) 3. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 12 του ν. 4387/2016 οι λέξεις “πέντε (5) ετών” αντικαθίστανται από τις λέξεις “τριών (3) ετών”. 4. Στην περίπτωση α' της υποπαραγράφου Α' της παραγράφου 4 του άρθρου 12 του ν. 4387/2016 οι λέξεις “ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%)” αντικαθίστανται από τις λέξεις “ποσοστό εβδομήντα τοις εκατό (70%)”. 5. Η περίπτωση β' της παραγράφου 5 του άρθρου 12 του ν. 4387/2016 αντικαθίσταται ως εξής: “β) Μετά την πάροδο της τριετίας, αν ο επιζών εργάζεται ή αυτοαπασχολείται ή λαμβάνει σύνταξη από οποιαδήποτε πηγή, καταβάλλεται, αναλόγως της χρονικής διάρκειας της εργασίας ή αυτοαπασχόλησης, το πενήντα τοις εκατό (50%) της σύνταξης, η οποία δεν μπορεί να υπολείπεται των κατώτατων ορίων των περιπτώσεων α', β' και γ' της υποπαραγράφου Β' της παραγράφου 4.” 6. Στην παράγραφο 7 του άρθρου 12 του ν. 4387/2016 προστίθενται εδάφια ως εξής: “Ειδικότερα, αν το ποσό της σύνταξης, όπως προκύπτει από τον υπολογισμό του σύμφωνα με το άρθρο 14, είναι μεγαλύτερο του καταβαλλόμενου κατά την 12.5.2016 ποσού σύνταξης, τα ποσοστά της υποπαραγράφου Α' της παραγράφου 4 υπολογίζονται επί του μεγαλύτερου ως άνω ποσού. Αν το ποσό της σύνταξης, όπως προκύπτει από τον υπολογισμό του σύμφωνα με το άρθρο 14, είναι μικρότερο του καταβαλλόμενου κατά την 12.5.2016 ποσού, τα ποσοστά της υποπαραγράφου Α' της παραγράφου 4 υπολογίζονται επί του καταβαλλόμενου ως άνω ποσού.» (...).” Με τις ως άνω διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 4611/2019, επήλθαν ευνοϊκές μεταβολές στο καθεστώς συνταξιοδότησης των δικαιούχων μελών στις περιπτώσεις θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου (βλ. την σχετική αιτιολογική έκθεση του ως άνω νόμου) και καταργήθηκαν, μεταξύ άλλων, οι ρυθμίσεις του άρθρου 12 του ν. 4387/2016 περί της ηλικιακής προϋπόθεσης για τη συνταξιοδότηση του επιζώντος συζύγου, ενώ τροποποιήθηκε και η χρονική προϋπόθεση της διάρκειας του γάμου προκειμένου να θεμελιωθεί δικαίωμα του επιζώντος συζύγου σε κατά μεταβίβαση σύνταξη, περιοριζόμενη από τα πέντε (5) στα τρία (3) έτη.

6. Εξάλλου, από τις διατάξεις που παρατέθηκαν ανωτέρω (σκ. 4 και 5) συνάγεται, μεταξύ άλλων, ότι ως προϋπόθεση για την κατά μεταβίβαση συνταξιοδότηση του επιζώντος συζύγου προβλέπεται η κατ' ελάχιστον συνεχής πενταετής και ήδη κατά την παρ. 3 του άρθρου 19 του ν. 4611/2019, τριετής διάρκεια του γάμου προ της επέλευσης του θανάτου του αποβιώσαντος συζύγου. Ο κανόνας αυτός κάμπτεται μόνο όταν συντρέχει μια εκ των τεσσάρων προβλεπόμενων στην παράγραφο 2 του άρθρου 12

του ν. 4387/2016 εξαιρέσεων, μεταξύ των οποίων και η περίπτωση της ανασυστάσεως προϋφιστάμενου γάμου, όπου για τη συμπλήρωση της ελάχιστης απαιτούμενης τριετούς διάρκειας της έγγαμης συμβίωσης, προσμετράται και ο εξ ανασυστάσεως γάμος που διήρκεσε τουλάχιστον ένα εξάμηνο.

7. Με την 2036/2022 απόφαση της Ολομέλειας του Δικαστηρίου κρίθηκε ότι η διάταξη του άρθρου 12 παρ. 2 περ. δ' του ν. 4387/2016, με την οποία προβλέπεται η ως άνω πρόσθεση προϋπόθεση της εξάμηνης αυτοτελούς διάρκειας του εξ ανασυστάσεως γάμου, αντίκειται στην κατοχυρούμενη στο άρθρο 4 παρ. 1 του Συντάγματος αρχή της ισότητας, καθόσον ούτε από τη γραμματική ούτε από την τεολογική ερμηνεία της προαναφερόμενης διάταξης προκύπτει αποχρών λόγος για την διακριτική και δυσμενή συνταξιοδοτική μεταχείριση των εξ ανασυστάσεως γάμων που δεν έχουν συμπληρώσει διάρκεια έξι (6) μηνών σε σχέση με εκείνους που έχουν διαρκέσει τουλάχιστον έξι (6) μήνες, ικανός να δικαιολογήσει την ουσιαστική διαφοροποίηση των κατηγοριών αυτών γάμων. Άλλωστε, στην αιτιολογική έκθεση του νόμου δεν παρατίθενται στοιχεία που θα μπορούσαν να καταστήσουν εύλογο το κριτήριο της διαφοροποίησης που επέλεξε ο νομοθέτης, το οποίο μη σχετιζόμενο με οποιαδήποτε ουσιαστική διαφοροποίηση των δύο κατηγοριών εξ ανασυστάσεως γάμων δεν συνιστά πρόσφορο κριτήριο για την πλήρη αποστέρηση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος του επιζώντος συζύγου.

8. Στην υπό κρίση υπόθεση από το σύνολο των στοιχείων του φακέλου προκύπτουν τα ακόλουθα: Η εκκαλούσα, η οποία γεννήθηκε το έτος ..., τέλεσε στις ... θρησκευτικό γάμο με τον ... του ... (βλ. την εκδοθείσα από το Ληξιαρχείο ..... ληξιαρχική πράξη γάμου), από τον οποίο απέκτησαν δύο (2) τέκνα. Ο γάμος τους λύθηκε με την ... απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου ... με συναινετικό διαζύγιο και ανασυστάθηκε, με την τέλεση εκ νέου θρησκευτικού γάμου, στις ... (βλ. αντίγραφο της εκδοθείσας από το Ληξιαρχείο ... ληξιαρχικής πράξης γάμου). Λίγες δε ημέρες μετά την κατά τα ανωτέρω ανασύσταση του γάμου τους, στις ..., ο σύζυγος της εκκαλούσας απεβίωσε (βλ. αντίγραφο της εκδοθείσας από το Ληξιαρχείο ... ληξιαρχικής πράξης θανάτου). Εξάλλου, στον σύζυγο της εκκαλούσας, είχε κανονιστεί μηνιαία στρατιωτική σύνταξη αρχικά από ... (βλ. ... πράξη της 44^{ης} Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους) και στη συνέχεια, κατόπιν διοικητικής αποκατάστασης, αυτού από 1.4.2005, με βάση τον βασικό μισθό του Αρχηγού Τακτικής Αεροπορίας (βλ. την ... «τροποποιητική» πράξη της 44^{ης} διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους). Μετά το θάνατο του συζύγου της, με την ... αίτησή της προς τον Ενιαίο Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης, η εκκαλούσα, η οποία ήδη από ... ήταν συνταξιούχος λόγω γήρατος του e-Ε.Φ.Κ.Α. (τ. ΙΚΑ – ΕΤΑΜ) (βλ. σχετ. την ... απόφαση απονομής σύνταξης γήρατος του e-ΕΦΚΑ και την από ... υπεύθυνη δήλωση αυτής), ζήτησε να της κανονιστεί

σύνταξη κατά μεταβίβαση, ως χήρα αποβιώσαντος στρατιωτικού συνταξιούχου. Η αίτηση αυτή απορρίφθηκε με την ήδη προσβαλλόμενη ... πράξη της Δ' Διεύθυνσης Απονομής Συντάξεων και Εφάπαξ Δημοσίου Τομέα του e-Ε.Φ.Κ.Α., με την αιτιολογία ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις των άρθρων 12 του ν. 4387/2016 και 19 του ν. 4611/2019, καθόσον ο θάνατος του συζύγου της επήλθε πριν από την πάροδο τριών (3) ετών από την τέλεση του γάμου τους.

9. Με την υπό κρίση έφεση η εκκαλούσα ζητεί την ακύρωση, άλλως την μεταρρύθμιση της προσβαλλόμενης απορριπτικής πράξης προκειμένου να κανονισθεί σε αυτήν σύνταξη κατά μεταβίβαση σε ποσοστό 70% επί της σύνταξης του θανόντος συζύγου της, όπως αυτή είχε διαμορφωθεί υπό το προϋσχύσαν του ν. 4387/2016 νομοθετικό πλαίσιο και να της χορηγηθεί το σχετικά δικαιούμενο ποσό άμεσα και έντοκα, από 1.1.2020, προβάλλοντας, μεταξύ άλλων, ότι τα συνταξιοδοτικά όργανα ερμήνευσαν και εφάρμοσαν εσφαλμένως τις διατάξεις του άρθρου 12 του ν. 4387/2016, όπως τροποποιήθηκαν από τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 19 του ν. 4611/2019. Ειδικότερα ισχυρίζεται ότι ο αρχικός γάμος αυτής με τον θανόντα σύζυγό της διήρκησε είκοσι έξι (26) έτη, ήτοι από το έτος ... έως το έτος ... (ότε και λύθηκε), ενώ ήδη από το έτος ... έως τις ... (ημερομηνία θανάτου του συζύγου της), συμβίωναν αδιάλειπτα στο ίδιο σπίτι και επομένως ο κοινός βίος τους διήρκησε όλα τα ανωτέρω έτη. Η ανασύσταση δε του γάμου τους δεν μπορούσε να πραγματοποιηθεί σε προγενέστερο χρόνο, εξαιτίας των σοβαρών προβλημάτων υγείας που αντιμετώπιζε ο σύζυγός της, παρά μόνο στις ..., όταν βελτιώθηκε προσωρινά η κατάσταση της υγείας του. Περαιτέρω, η εκκαλούσα προβάλλει ότι με την προσβαλλόμενη πράξη παραβιάζεται η αρχή της χρηστής διοίκησης και της εύνοιας προς τον ασφαλισμένο, καθώς και ότι η διάταξη της περ. δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 12 του ν. 4387/2016, στην οποία προβλέπεται ελάχιστη διάρκεια έξι (6) μηνών του εξ ανασυστάσεως γάμου, αντίκειται στα άρθρα 22 παρ. 5, 2 παρ. 1, 17 και 25 παρ. 1 του Συντάγματος καθώς και στο άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ.

10. Με τα δεδομένα αυτά και σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στις προηγούμενες σκέψεις (5 και 6) της παρούσας, για την συνταξιοδότηση χήρας λόγω θανάτου του συζύγου της απαιτείται και αρκεί ο αρχικός και ο εξ ανασυστάσεως γάμος αυτής και του θανόντος συζύγου της να έχουν διαρκέσει συνολικά τουλάχιστον τρία (3) έτη, κατά τον χρόνο θανάτου του συνταξιούχου, ενώ κατά τα κριθέντα με την 2036/2022 απόφαση της Ολομέλειας του Δικαστηρίου δεν απαιτείται να συντρέχει και η πρόσθετη προϋπόθεση της ελάχιστης, εξαμήνης, χρονικής διάρκειας του ανασυσταθέντος γάμου. Δοθέντος, συνεπώς, ότι ο αρχικός γάμος της εκκαλούσας με τον αποβιώσαντα στρατιωτικό συνταξιούχο Ιωάννη Αργυρόπουλο διήρκησε από ... έως το ... και ο εξ ανασυστάσεως δεύτερος γάμος αυτών από ... έως ... (ημερομηνία θανάτου του συζύγου της), ήτοι

πλέον των είκοσι πέντε (25) ετών συνολικά, συντρέχει η κατά τα ανωτέρω προϋπόθεση της ελάχιστης τριετούς χρονικής διάρκειας του γάμου προς θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος κατά μεταβίβαση, σύμφωνα με τις προπαρατεθείσες διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 12 του ν. 4386/2017. Επομένως, μη νομίμως με την προσβαλλόμενη ... πράξη της Δ' Διεύθυνσης Απονομής Συντάξεων και Εφάπαξ Δημοσίου Τομέα του e-ΕΦΚΑ απορρίφθηκε η αίτηση της εκκαλούσας για κανονισμό σε αυτήν σύνταξης κατά μεταβίβαση, ως χήρα αποβιώσαντος στρατιωτικού συνταξιούχου λόγω μη παρόδου τριετίας από την τέλεση του εξ ανασυστάσεως γάμου αυτής με τον θανόντα σύζυγό της, και, ως εκ τούτου, πρέπει η προσβαλλόμενη πράξη να ακυρωθεί κατά παραδοχή του σχετικού λόγου έφεσης, ενώ παρέλκει ως αλυσιτελής η εξέταση των λοιπών λόγων αυτής. Περαιτέρω, το αίτημα της εκκαλούσας περί έντοκης χορήγησης του δικαιούμενου ποσού σύνταξης πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο, προεχόντως λόγω του διαπλαστικού χαρακτήρα του ενδίκου βοηθήματος της έφεσης, με το οποίο δεν δύναται να επιδιωχθεί η επιδίκαση της καταβολής ποσού, αλλά η διά της ακύρωσης ή μεταρρύθμισης της προσβαλλόμενης πράξης διάπλαση του δικαιώματος του ασκούντος αυτό, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 114 παρ. 2 του ν. 4700/2020.

11. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η ένδικη έφεση πρέπει να γίνει δεκτή, να ακυρωθεί η ... πράξη της Δ' Διεύθυνσης Απονομής Συντάξεων και Εφάπαξ Δημοσίου Τομέα του e-Ε.Φ.Κ.Α., με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση της εκκαλούσας για τον κανονισμό σ' αυτήν σύνταξης κατά μεταβίβαση, ως χήρα στρατιωτικού συνταξιούχου λόγω μη παρόδου τριών (3) ετών από την τέλεση του εξ ανασυστάσεως γάμου αυτής με τον θανόντα σύζυγό της καθόσον η ως άνω αιτιολογία, σύμφωνα με όσα προεκτέθηκαν, δεν είναι νόμιμη και να αναπεμφθεί η υπόθεση στην αρμόδια ως άνω Διεύθυνση, προκειμένου να κανονισθεί στην εκκαλούσα μηνιαία σύνταξη κατά μεταβίβαση, εφόσον συντρέχουν οι οριζόμενες στις διατάξεις των παραγράφων 2 έως 5 του άρθρου 12 του ν. 4386/2017 προϋποθέσεις. Η μηνιαία σύνταξή της πρέπει δε να ορισθεί πληρωτέα αναδρομικά από το χρόνο θεμελίωσης του συνταξιοδοτικού της δικαιώματος, ήτοι την επομένη του θανάτου του συζύγου της, στις ... (ΕλΣυν Ολομ. 2036/2022), δοθέντος ότι το χρονικό αυτό όριο εμπίπτει εντός της τριετίας από την πρώτη του μήνα έκδοσης της ακυρούμενης με την παρούσα απόφαση πράξης (άρθρο 60 παρ. 1 του π.δ. 169/2007).

12. Μετά την παραδοχή της έφεσης, πρέπει να διαταχθεί η επιστροφή στην εκκαλούσα του κατατεθέντος για την άσκηση της παραβόλου (άρθρο 310 παρ. 1 του ν. 4700/2020).

13. Τέλος, το Δικαστήριο, εκτιμώντας τις περιστάσεις, κρίνει ότι πρέπει να απαλλαγεί το εφεσίβλητο Ελληνικό Δημόσιο από τα δικαστικά

έξοδα της εκκαλούσας (άρθρο 314 παρ. 3 σε συνδυασμό με το άρθρο 349 παρ. 1 του ν. 4700/2020, Α' 127).

Για τους λόγους αυτούς

Απορρίπτει ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

Δέχεται, κατά τα λοιπά, την έφεση.

Ακυρώνει την ... πράξη της Δ' Διεύθυνσης Απονομής Συντάξεων και Εφάπαξ Δημοσίου Τομέα του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης.

Αναπέμπει την υπόθεση στη Δ' Διεύθυνση Απονομής Συντάξεων και Εφάπαξ Δημοσίου Τομέα του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης, για τον κανονισμό σύνταξης στην εκκαλούσα, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο σκεπτικό.

Διατάσσει την επιστροφή στην εκκαλούσα του κατατεθέντος για την άσκηση της έφεσης παραβόλου.

Απαλλάσσει το Ελληνικό Δημόσιο από τα δικαστικά έξοδα της εκκαλούσας.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 29 Ιουνίου 2023, μέσω τηλεδιάσκεψης (άρθρο 295 παρ. 2 του ν. 4700/2020).

**Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΑΥΡΟΥΔΗ**

**Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΠΟΚΩΡΟΥ**

**Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΜΑΡΙΑ ΔΑΝΙΗΛ**

Δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Πέμπτου Τμήματος στις 16 Φεβρουαρίου 2024.

**Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΑΥΡΟΥΔΗ**

**Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΜΑΡΙΑ ΔΑΝΙΗΛ**